Amr b. Haridže, radijallahu 'anhu, prenosi: Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, držao je govor sa svoje kamile, a ja sam stajao ispod prednjeg dijela vrata koji je gutao hranu koju je preživala, a slina joj je curila na moja pleća. Čuo sam ga kada veli: 'Uzvišeni Allah je svakome dao njegovo pravo. Nema oporuke nasljedniku. Dijete pripada vlasniku postelje (dušeka), a onome ko počini blud neće biti dijete pripisano kao njegovo. Neka je Allahovo prokletstvo na onoga ko se pripiše nekom drugom mimo svome ocu ili tvrdi da je nekome drugo rob, a ne svojih vlasnika. On njega Allah neće primiti ni sarf (farz) ni 'adl (nafila)."

Amr b. Haridže, radijallahu 'anhu, prenosi: Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, držao je govor sa svoje kamile, a ja sam stajao ispod prednjeg dijela vrata koji je gutao hranu koju je preživala, a slina joj je curila na moja pleća. Čuo sam ga kada veli: 'Uzvišeni Allah je svakome dao njegovo pravo. Nema oporuke nasljedniku. Dijete pripada vlasniku postelje (dušeka), a onome ko počini blud neće biti dijete pripisano kao njegovo. Neka je Allahovo prokletstvo na onoga ko se pripiše nekom drugom mimo svome ocu ili tvrdi da je nekome drugo rob, a ne svojih vlasnika. On njega Allah neće primiti ni sarf (farz) ni 'adl (nafila)."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Ibn Madže - Hadis bilježi Tirmizi - Hadis bilježi imam Ahmed]

Amr b. Haridže, radijallahu 'anhu, spominje da je bio sa Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, u njegovoj blizini. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obratio se ljudima sa svoje deve, a njena slina curila je na Amrova pleća. Spominje također, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, u ovom obraćanju pojasnio nekoliko propisa od kojih su da je Allah svakom dao njegovo pravo i udio koji mu pripada, pa stoga, nije dozvoljeno da se nasljedniku imetak ostavlja oporukom. Potom je pojasnio da dijete pripada posteljini, tj. neće se pripisati nikome osim onome za koga je žena udata ili čija je robinja. Bludnik nema pravo da dijete pripisuje sebi, jer on zaslužuje kaznu. Zatim je pojašnjena zabrana da se čovjek pripisuje nekome mimo svome ocu ili da se rob pripisuje nekom drugom vlasniku mimo onog koji ga je oslobodio. Nakon toga je pojasnio da je ovaj vid svjesnog pripisivanje drugom čovjeku kao

ocu, ili drugom vlasniku, uzrok Allahovog prokletstva takvih osoba, te razlog zbog kojeg Allah neće primiti od nje ni obavezni ni dobrovoljni ibadet.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/8370